

# Foc de Camp

ENS trobem a Banyoles els dies onze i dotze d'Octubre, on té lloc el segon Campament Provincial d'Excursionisme. Hi vam arribar el dissabte a la tarda, pensant ser els primers; però ja hi vam trobar tot un reguitzell de tendes. Sempre n'hi ha de més matiners.

Després d'instalar-nos, vam anar per a preparar el sopar, i volent fer honor a Banyoles, país dels alls, «fabricàrem» un allioli, que... ens va fer mal d'estómac gairebé a tots.

El matí del diumenge el vàrem passar entre la Missa a Banyoles, visita a l'Església de Porqueres (magnífic monument Romànic) i passeig per la vora de l'Estany. Després de dinar, excursió a Sant Patllari, unes dues hores de marxa que no ens varen recar gens. En arribar-hi tot l'Empordà se'ns obria als ulls, des de les Gavarres fins a Roses. Teníem Rocacorba a un tret de pedra i, fins i tot, amb una mica d'imaginació veïem el campanar de Cassà.

En aquell capvespre ennuvolat i gris vàrem acabar ballant Sardanes a la plaça de Banyoles, sorprenent-nos de tornada cap el Campament una nit clara i serena, amb un airet molt fresc que es passejava per damunt les aigües tranquil·les de l'Estany.

En un clar de bosc, sota un sostre d'estrelles, hi ha una gran foguera de bruc i llenya seca. Nois i noies, joves, i no tan joves s'hi acosten, fent rodona, tot buscant l'escalfor del foc. Tothom dona el que té de millor: una cançó, un acudit, un vers. De tant en tant escoltem el so d'una guitarra, d'un acordió, o unes veus que a cor aixequen ben alt un himne a les muntanyes o aquella tonada quasi oblidada que ja cantaven els nostres avis, I, sobre tot això, l'intent d'entendre'ns, d'acostar-nos els uns als altres, d'aconseguir per tots, amb l'ajut de tots, una vetllada agradable.

L'endemà tinguérem visita a les coves prehistòriques de Serinyà (amb la sorpresa de poder practicar-hi l'escalada). Ens acompanyaren en la sortida uns quants membres del Centre Excursionista de Banyoles, donant-nos de passada un seguit d'explicacions interessantíssimes sobre les dites coves i els seus antics habitants, que van ser una veritable lliçó de prehistòria. Es completà amb un passeig en barca per l'Estany.

El temps, amb el que tantes vegades hàviem jugat ens va fer, al final, la guitza, obligant-nos a desparar les tendes a pluja batent i amb fang fins a la clavilla. Adéu sardanes de comiat per entre les tendes! Adéu clausura oficial del Campament!